

РЕШЕНИЕ

№ 33584

гр. София, 15.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
публично заседание на 15.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **5445** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на И. О. А. от [населено място], срещу Решение № Ж-390 от 24.04.2025 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), с което на основание чл. 22, ал. 1 ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3/2013 г.) е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх.№ Е-11Х-00-218 от 01.11.2023 г. от И. А. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и „Електрохолд Продажби“ ЕАД.

Жалбоподателката - И. О. А. излага доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и неговата цел – основания за оспорване по чл. 146, т. 3, 4 и 5 АПК.

Оспорва извода на административния орган, че посочените количества електрическа енергия в процесните фактури са могли да преминат през измервателната система и да бъдат отчетени от електромер с фабричен № 03432496. Сочи, че от съдържащия се в административната преписка Констативен протокол № 268/13.10.2023 г. на Българския институт по метрология (БИМ) се установява, че средството за търговско измерване (СТИ) е отчитало с грешка от - (минус) 33.04% при допустима +/- 2%, преминалата през него електрическа енергия, т.е. през СТИ е можело да преминат останалите 66.96%. В тази връзка счита, че изчисленията, направени от КЕВР за максимални количества енергия, които могат да преминат при трифазен предпазител 63А са в случай, че СТИ работи и с трите си фази, т.е. е изправен, докато в случая през СТИ е можело да

преминат само 66.96% от максималното възможното количество електрическа енергия, тъй като е установена изправност само на две от трите фази на електромера. Обосновава извод, че изчисленията, направени от КЕВР за максимална мощност на СТИ при трифазен предпазител 63А и при три монофазни предпазителя по 50А не доказват, че електричество с такава мощност е преминавало през СТИ през отчетения период.

Развива доводи, че в административната преписка са представени доказателства, които установяват, че на обекта не е предоставена мощност в максимално допустимия за СТИ размер, като сравнението на количеството енергия, което може да премине през измервателната система на час с количеството енергия, изчислено на час, на база отчетената консумация за периода на оспорените фактури, счита че показва, че технически не е възможно през измервателната система да преминават отчетените количества дневна и нощна енергия. Сочи, че отчетеното количество енергия след смяната на електромера на 06.10.2023 г. е в пъти по-малко от това, което е отчетено в предишните периоди (09.08.2023 г. — 05.10.2023 г.) и е сходно с това, което е отчетено за съответните периоди преди установеното дефектиране на електромера.

Поддържа становището си, че към датата на издаване на оспорваните фактури, към процесното СТИ са били монтирани три монофазни предпазителя по 50А, което счита, че се установява и от обстоятелството, че към СТИ на всички останали обекти в жилищната сграда, още при въвеждането ѝ в експлоатация, са монтирани три монофазни предпазителя по 50А.

Твърди допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и по-конкретно нарушение на чл. 35, чл. 36 и чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, тъй като в решението не са обсъдени относими към спора твърдения, не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая и не са събрани относими доказателства. Сочи, че органът не е съобразил обстоятелството, че фактът, че в клиентската информационна система на „ЕРМ Запад“ ЕАД за процесния обект е въведен предпазител 63А, е становище на заинтересованата страна по спора и не е следвало да бъде прието за доказан факт, а е следвало да се съберат доказателства, че при смяна на електромера на 06.10.2023 г. са подменени и съществуващите предпазители 50А, с предпазител 63А. Твърди още, че КЕВР е следвало да изиска от „ЕРМ Запад“ ЕАД да представи доказателства дали е продължена валидността на одобряването на типа средство за измерване, съгласно чл. 30, ал. 2 от Закона за измерванията (ЗИ). Сочи, че направените в представено по делото становище изчисления на „ЕРМ Запад“ ЕАД за максималния ток, който преминава през триполусни предпазители 50А и 63А са изчислени на база трифазно напрежение 400V без да е отчетено, едната фаза на електромера не отчита.

Твърди нарушение на материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Сочи, че прекратявайки административното производство КЕВР не се е произнесла по направеното в жалбата искане да се разгледа законността на действията на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и „Електрохолд Продажби“ ЕАД. По аргумент на чл. 120, ал. 1 ЗЕ и чл. 31 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия (ПИКЕЕ) твърди, че задължението да поддържа измервателния уред в изправност е на „ЕРМ Запад“ ЕАД (чл. 9, ал. 2 ПИКЕЕ), а не на потребителя.

Прави искане Решение № Ж-390/24.04.2025 г. на КЕВР да бъде отменено и преписката да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне или след отмяна на административния акт съдът да се произнесе по същество като уважи жалбата. Претендира разноски по делото за внесена държавна такса, както и за адвокат при условията на чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА).

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране поддържа становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че в рамките на новото произнасяне по върнатото от съда административно

производство, Комисията се е съобразила изцяло с указанията на двете съдебни инстанции.

Прави искане жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Ответникът се представлява от юрк. Т. Б..

Заинтересованата страна - „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че в своето Решение № Ж-390 от 24.04.2025 г. КЕВР е спазила указанията, дадени от АССГ с Решение № 9376/20.06.2024 г.

Прави искане жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Представява се от юрк. Г. С..

Заинтересованата страна – „Електрохолд Продажби“ ЕАД не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 17-и състав, след като обсъди твърденията, доводите и възраженията на страните, и провери оспорения акт с оглед на правомощията си по чл. 168, ал. 1 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена от надлежна страна – адресат на обжалвания акт, имаща право и интерес от оспорването, в срока по чл. 13, ал. 9 ЗЕ, срещу подлежащ на обжалване акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да се произнесе съдът установи от фактическа страна следното:

За периода от 20.07.2022 г. до 06.10.2023 г. консумираната електрическа енергия от обект, находящ се на адрес: [населено място], [улица], ап. 11, се е измервала от трифазен електромер с фабричен № 03432496. СТИ по абонатен № [ЕГН] е било сертифицирано през 2022 г., със срок на сертификация до месец май 2026 г.

На 01.11.2023 г., в КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-11Х-00-218/01.11.2023 г., подадена от адв. И. А., срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и „Електрохолд Продажби“ ЕАД.

На 28.09.2023 г. жалбоподателката е уведомила доставчика на електроенергия във връзка с липсваща фактура за периода след 15.08.2023 г., за което на 02.10.2023 г. е получила отговор от „Електрохолд Продажби“ ЕАД, с който е уведомена, че към 02.10.2023 г. липсват неплатени задължения за обекта, както и че писмото ѝ е препратено към „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

На 29.09.2023 г. А. е подала същия сигнал чрез телефонно обаждане на информационната линия [ЕИК], което е регистрирано с вх. № [ЕГН]. Тя е получила отговор, че при засичане на показанията за този период, на 08.09.2023 г., служителите са установили свръхпотребление и поради съмнения за коректност на показанията фактура не е издадена.

На 04.10.2023 г. е извършена проверка от служители на електроразпределителното дружество на СТИ на обекта, в присъствието на жалбоподателката, при която е констатирано, че СТИ не отчита коректно консумацията на електроенергия, за което е издаден Констативен протокол № 6191070/04.10.2023 г.

На същата дата А. е подала Заявление № [ЕГН] за извършване на метрологична експертиза на електромер с фабричен № 03432496 от Български институт по метрология (БИМ), като е заплатила сумата от 135 лв. за извършване на метрологична проверка на електромер.

На 06.10.2023 г. служители на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД са демонтирали електромер с фабричен № 03432496, предаден за извършване на независима експертиза, и са монтирали нов СТИ с фабричен № [ЕГН], за което е съставен Констативен протокол № 6191242.

На 13.10.2023 г. е издаден Констативен протокол № 268 от БИМ, съгласно който измерените от СТИ грешки са, както следва: при кратковременно включване с отчитане на импулсите на изхода за проверка (т. 4.3.1) са между - (минус) 33,32 % и - (минус) 33,54 %. Измерената грешка с отчитане на показващото устройство (т. 4.5) е - (минус) 33,04%. Съгласно т. 4.3.2 цялата енергия, преминала през фаза „Д“ на СТИ, не се регистрира от същото.

На 25.10.2023 г. А. е получила електронно писмо от електроразпределителното дружество с приложен Констативен протокол № 268/13.10.2023 г. от проверката, извършена от ГД „Мерки и измервателни уреди“ в БИМ, при която е констатирано, че електромерът е дефектирал.

На 20.10.2023 г. жалбоподателката е получила електронна Фактура № [ЕГН]/20.10.2023 г., на стойност 1 781,27 лв., за периода от 09.08.2023 г. до 08.09.2023 г., със срок за плащане до 03.11.2023 г.

На 27.10.2023 г. А. е подала в „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД жалба, с вх. № 100000153491, на която до този момент не е получила отговор.

На 30.10.2023 г. жалбоподателката е получила електронна Фактура № [ЕГН]/30.10.2023 г., на стойност 4 105,66 лв., за периода от 09.09.2023 г. до 09.10.2023 г., със срок за плащане до 15.11.2023 г.

На 31.10.2023 г. А. е подала следваща жалба до електроразпределителното дружество, с вх. № 100000153530, на която до този момент също не е получила отговор. Жалбата е постъпила в КЕВР, поради което на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3/2023 г. е изпратена до електроразпределителното и електроснабдителното дружество за извършване на проверка по компетентност и становище по случая.

На 15.11.2023 г. „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е предоставило на Комисията становище.

На 20.11.2023 г. Комисията на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3/2013 г. е изпратила до електроснабдителното дружество жалбата за извършване на проверка по компетентност и становище по случая.

На 27.11.2023 г. „Електрохолд Продажби“ ЕАД е предоставило на Комисията становище.

На 22.12.2023 г. с Решение № Ж-1122, на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/2013 г. КЕВР е прекратила производството по жалбата на И. А. срещу извършените проверки на СТИ, съставени констативни протоколи, начислени количества електрическа енергия и издадени фактури.

С Решение № 9376 от 20.06.2024 г. по адм. дело № 1243/2024 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 444/16.01.2025 г. на Върховния административен съд на Република България (ВАС) по адм. дело № 8376/2024 г., Решение № Ж-1122 от 22.12.2023 г. на КЕВР е отменено и административната преписка е изпратена за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

На 09.04.2025 г. Комисията на основание чл. 54 от Наредба № 3/2023 е изисквала информация от електроснабдителното и електроразпределителното дружества във връзка с дадените от съда указания в отменителните решения.

На 10.04.2025 г. служители на разпределителното дружество са извършили проверка на място, за която е съставен Констативен протокол № 7645496. Установено е наличието на бЗА предпазител, монтиран след СТИ, като пред СТИ няма монтиран индивидуален предпазител, а е наличен единствено общ прекъсвач за всички електромери в общото електромерно табло.

На 11.04.2025 г. „Електрохолд Продажби“ ЕАД е предоставило становище, че не разполага с констативни протоколи за подмяна и монтаж на СТИ, вид на предпазители и информация за проверки на измервателната система и не би могло да вземе отношение по тези въпроси. Посочено е, че оспорваните в жалбата фактури са изготвени, както следва:

- Фактура № [ЕГН]/20.10.2023 г., на стойност 1 781,27 лв., е издадена въз основа на подадени от електроразпределителното дружество данни за консумирана електрическа енергия в имота в периода от 09.08.2023 г. до 08.09.2023 г. Остойности са 5 328 кВтч по дневна тарифа и 2 695 кВтч по нощна тарифа, като фактурата е заплатена на 10.11.2023 г.;

- Фактура № [ЕГН]/30.10.2023 г., на стойност 4 105,66 лв., е издадена въз основа на подадени от електроразпределителното дружество данни за консумирана електрическа енергия в имота в периода от 09.09.2023 г. до 09.10.2023 г. Остойностени са 12 319 кВтч по дневна тарифа и 6 146 кВтч по нощна тарифа, като фактурата е заплатена на 24.11.2023 г.

Посочено е още, че от електроразпределителното дружество не са подавани данни, на база на които да бъдат извършвани корекции на фактури, издадени по договор с клиентски № 310236681396.

На 14.04.2025 г. „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е предоставило на Комисията становище, съгласно което за периода от 20.07.2022 г. до 06.10.2023 г. консумираната електрическа енергия от процесния обект се е измервала от трифазен електромер с фабричен № 03432496, като СТИ по абонатен № [ЕГН] е било сертифицирано през 2022 г., със срок на сертификация до месец май 2026 г., отчитано редовно и по график. Посочено е, че въз основа на Констативен протокол № 268/13.10.2023 г. на БИМ разпределителното дружество е извършило корекция на количеството електрическа енергия по абонатен № [ЕГН] в съответствие с чл. 50, ал. 1, буква „а“ ПИКЕЕ. Изложено е, че на 20.07.2022 г. при демонтаж на електромер с фабричен № 40050574 е отразен предпазител 63А. Според становището не е отразено предпазителят да е подменян, а в клиентската информационна система за горепосочения обект въведеният предпазител винаги е бил 63А. Сочи се, че в констативните протоколи от 04.10.2023 г. и от 06.10.2023 г. не е отразено да е сменян предпазител.

На 24.04.2025 г. с Решение № Ж-390 на КЕВР, на основание чл. 22, ал. 1 ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/2013 г. е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Х-00-218 от 01.11.2023 г. от И. А. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и „Електрохолд Продажби“ ЕАД. За да достигне до този резултат Комисията е приела, че начислените количества електрическа енергия, отразени в оспорваните Фактури № [ЕГН]/20.10.2023 г. и № [ЕГН]/30.10.2023 г., представляват реално консумирана електрическа енергия в процесния обект, отчетени от електромер с фабричен № 03432496, въпреки установената в Констативен протокол № 268/13.10.2023 г. на БИМ грешка от - (минус) 33,04%, за което електроразпределителното дружество е извършило корекция съгласно чл. 50, ал. 1, буква „а“ ПИКЕЕ и е издало последваща фактура, която е обект на друго административно производство.

След направени изчисления на максималната мощност която може да премине през трифазен автоматичен предпазител 63А, три еднофазни автоматични предпазителя 50А и трифазен автоматичен предпазител 50А, е прието, че електромер с фабричен № 03432496 е 3х100А, през който е възможно да премине електрическа енергия с 1,59 пъти повече от предпазител 3х63 А, поради което е обоснован извод, че посочените количества електрическа енергия, във Фактура № [ЕГН]/20.10.2023 г. и Фактура с № [ЕГН]/30.10.2023 г. са могли да преминат през измервателната система и да бъдат отчетени от процесния електромер.

Прието е още, че БИМ е установил с точност процента на грешка, с която измерва електромер с фабричен № 03432496, поради което останалата част от 66,96% електрическа енергия, която е преминала през СТИ, и е била отчетена от електромера, е реално потребена в обекта електрическа енергия.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 Закона за енергетиката КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/2013 г., когато комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.

Решение № Ж-390 от 24.04.2025 г. е издадено от компетентен орган, в съответствие с предоставените му правомощия и при наличие на изискуемия кворум, но при съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Действията на Комисията след връщане на административната преписка се изчерпват с извършената на 10.04.2025 г. проверка на наличието на монтирани предпазители и изискване становища от електроразпределителното и електроснабдителното дружества. Резултатите от тази проверка не допринасят по никакъв начин за изясняването на правния спор, касаещ съответствието на реално потребеното количество енергия на отчетеното такова от разпределителното дружество, при установеното, че средството за измерване е „дефектирало“, съответно какво следва да предприеме доставчикът на електроенергия за отстраняване на различието, ако такова е налице.

Съгласно изложените в акта мотиви, Комисията е извършила анализ на максималната електрическа енергия която е възможно да премине през процесния електромер, като е анализирано количеството относимо към трифазен автоматичен предпазител 63А, три монофазни предпазителя по 50А и трифазен автоматичен предпазител 50А. Прието е, че посочените количества електрическа енергия в двете оспорени фактури са могли да преминат през измервателната система и да бъдат отчетени от електромер с фабричен № 03432496.

Тези изводи са необосновани и не съответстват на данните по делото. При извършената от КЕВР повторна проверка отново не са били напълно изяснени фактическите обстоятелства, от които зависи правилното определяне на реално потребеното количество електроенергия.

На първо място следва да се посочи, че по твърдения на електроразпределителното дружество, на 20.07.2022 г. при демонтаж на електромер с фабричен № 40050574 е отразен предпазител 63А, като не е отразено предпазителят да е подменян. Посочено е, че в клиентската информационна система за процесния обект въведеният предпазител винаги е бил 63А. В приложените към административната преписка констативни протоколи не се съдържат данни за наличие или подмяна на три монофазни 50А предпазителя, в какъвто смисъл са твърденията на жалбоподателката. С оглед изложеното и въз основа на събраните по делото доказателства, не може да се приеме, че техническата конфигурация на обекта е била различна към процесния период.

Този факт обаче сам по себе си не е достатъчен, за да докаже реалност на отчетеното потребление. От заключението на БИМ е безспорно, че средството за търговско измерване е било дефектирало, като е налице неотчитане на една от фазите и отклонение от -33,04%, което надвишава допустимата грешка. При това положение електромерът не може да се счита за годно средство за търговско измерване, а отчетените от него показания не могат да бъдат използвани за фактуриране без допълнителна проверка на достоверността им.

Въпреки наличието на тези данни, КЕВР не е предприела действия за пълно изясняване на случая, каквото задължение има по силата на чл. 35 и чл. 36 АПК. Следва да се подчертае, че изясняването на съществените за спора въпроси, включително чрез назначаване на експертиза съгласно чл. 49 АПК, е императивно задължение на Комисията по силата на нейните нормативно предоставени правомощия. Това включва и прилагането на принципа на служебното начало по чл. 9, ал. 1 и ал. 2 АПК, който задължава административния орган да събере служебно всички необходими доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, дори когато няма изрично искане от заинтересованите лица. Административният орган не е възложил техническа експертиза, която да изчисли максимално възможното количество електроенергия, преминало през инсталацията при действителните технически условия (включително дефект на уреда и наличие на трифазен предпазител). Вместо това, Комисията е направила изводи

единствено въз основа на теоретични мощности, без да установи реално ли е било възможно отчетеното потребление. Пропускът на КЕВР да изясни фактическата обстановка представлява съществено процесуално нарушение, което обосновава незаконосъобразност на оспорения акт.

Към това следва да се добави и неизясненият въпрос относно констатираната зарядна станция, разположена след изходния предпазител. По делото няма доказателства кога и от кого е монтирана тази инсталация, както и дали е била свързана към електрическата мрежа на жалбоподателката през процесния период. Не е извършена проверка относно собствеността на зарядната станция, датата на монтажа (евентуално демонтажа) и функционалната връзка на зарядната станция с електроснабдяването на обекта. Липсата на изясняване на тези обстоятелства създава обективна неяснота относно възможните източници на повишено натоварване, което е от съществено значение за определяне на реално потребеното количество електроенергия. Съмнение в тази връзка е изразено и при разискванията по т. 16 от дневния ред на заседанието на Комисията, при което е отчетено, че не е изяснен въпросът дали зарядната станция е публична, както и дали е в имота на жалбоподателката, на границата или извън имота, а и от кого се ползва. Това е съществено обстоятелство, което не е изследвано в административното производство и което само по себе си би трябвало да породя задълбочена проверка за причината за такова аномално потребление.

Неяснотата относно техническите параметри на защитните елементи и евентуално свързани консуматори (зарядна станция) не позволява обективно да се направи извод за действителността на отчетеното потребление.

Също така Комисията не е обсъдила възраженията на жалбоподателката относно рязкото и необяснимо повишаване на потреблението единствено за процесния период, несъответстващо на обичайните количества, както и обстоятелството, че след смяната на електромера потреблението се е нормализирало. Тези факти имат решаващо значение за изясняване на спора и тяхното необсъждане представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК.

Непълното събиране и анализиране на доказателствата, включително неизясняването на обстоятелствата относно зарядната станция, е довело до постановяване на необоснован административен акт.

Ето защо съдът намира, че обжалваното решение на КЕВР следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката – изпратена на административния орган за ново произнасяне, при стриктно спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение. При новото разглеждане административният орган следва да назначи техническа експертиза и да изясни всички релевантни факти, свързани с действителното електропотребление в процесния период, като съобрази обичайното потребление, техническите характеристики на изходните предпазители и наличието, собствеността и функционалната връзка на установената зарядна станция.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателката следва да се присъдят своевременно поисканите и доказани съдебно-деловодни разноски, възлизащи на 10,00 лева заплатена държавна такса.

На основание чл. 38, ал. 2 ЗА се претендира и възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗА. С оглед представения по делото договор за правна защита и съдействие, сключен на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗА, както и приложеното удостоверение за раждане, от което е видно, че жалбоподателката и упълномощеният адвокат са майка и дъщеря, и на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, КЕВР следва да бъде осъдена да заплати на адв. М. Г., адвокатско възнаграждение в размер на 1 000,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд - София град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-390 от 24.04.2025 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалба с вх.№ Е-11Х-00-218 от 01.11.2023 г., подадена от И. О. А., при съобразяване с указанията по тълкуване и прилагане на закона, съдържащи се в мотивите на настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], [улица], да заплати на И. О. А. с адрес [населено място] [улица], ет. 4, ап. 11, разноски по делото в размер на 10,00 (десет) лева.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], [улица], да заплати на адв. М. Г., личен номер на адвокат: [ЕГН], с адрес на упражняване на дейността: [населено място], [улица]-1, разноски по делото в размер на 1 000,00 (хиляда) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба, чрез Административен съд – София-град, пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138, ал. 3 АПК препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.